Isyoda (M) Sdn Bhd lwn Mimos Bhd

MAHKAMAH TINGGI (KUALA LUMPUR) — SAMAN PEMULA NO D1-24-586 TAHUN 1998
MOHD GHAZALI H
17 SEPTEMBER 1999

Acara Sivil — Injunksi — Injunksi untuk menghalang pembayaran di bawah bon perlaksanaan — Pertikaian antara pihak-pihak dalam kontrak — Sama ada syarikat insuran berkewajipan membuat pembayaran — Sama ada ekuiti boleh digunakan untuk menghalang benefisiari dari menuntut di bawah bon pelaksanaan

Plaintif telah mengikat perjanjian dengan defendan bagi pembinaan satu kompleks penyelidikan ('projek itu'). Sebagai satu syarat terdahulu kepada permulaan kerja-kerja di bawah projek itu, plaintif diperlukan di bawah kontrak untuk menyerah satu gerenti/bon pelaksanaan ('bon itu'). Oleh itu, plaintif telah memohon kepada London & Pacific Insurance Bhd ('LPIB') selaku penggerenti untuk menerbitkan bon itu yang memihak defendan selaku prinsipal. Plaintif gagal menyiapkan kerja-kerja di bawah projek itu pada tarikh yang telah ditetapkan. Menurut fasal 1 kepada bon itu, jika plaintif mungkir melaksanakan atau memungkiri kontrak tersebut, defendan akan memberi LPIB peluang untuk berbincang sebelum sesuatu keputusan dibuat. Fasal 2 memperuntukkan LPIB dikehendaki membayar gantirugi kepada defendan ('hasil bon itu') dalam tempoh tiga bulan selepas menerima notis tuntutan daripada defendan mendasarkan apa-apa perlanggaran oleh plaintiff terhadap kewajipannya di bawah kontrak. Fasal 4 pula dengan jelas memperuntukkan LPIB tidak boleh dibebas atau dilepaskan daripada gerenti oleh sebab apa-apa perkiraan yang dibuat di antara plaintif dengan defendan. Tidak dipertikaikan bahawa melalui surat bertarikh 30 Julai 1998, defendan telah memberi notis kepada LPIB untuk berbincang tetapi LPIB tidak memberi apa-apa jawapan kepada notis itu. Tidak dipertikaikan juga bahawa defendan melalui notis mereka bertarikh 22 September 1998 telah menuntut semua hasil bon itu. Plaintif membantah tindakan defendan membuat panggilan ke atas bon itu kerana kerja-kerja di bawah kontrak telah disempurnakan dan disamping itu mendakwa defendan berhutang kepada mereka. Defendan menafikan dakwaan itu dan mendesak, disebabkan oleh kelewatan plaintif dalam menyiapkan kerja-kerja mereka, berhak menuntut hasil bon itu. Plaintif memfailkan saman pemula memohon, antara lain, perintah bahawa defendan dihalang oleh injunksi dari menerima sebarang wang daripada LPIB di bawah bon itu. Seterusnya, plaintif telah memfailkan satu saman-dalam-kamar dan memohon perintah bahawa defendan dihalang dan satu injunksi diberi untuk menghalang mereka daripada menerima hasil bon itu sehingga penghakiman atau perintah selanjutnya atas alasan adalah tidak berpatutan bagi defendan menuntut hasil bon itu dan mendesak mahkamah menggunakan bidang kuasa ekuitinya untuk memberikan injunksi terhadap defendan.

Diputuskan, menolak permohonan plaintif:

(1) Alasan yang dikemukakan oleh plaintif tidak mencukupi bagi mahkamah memberi perintah yang dipohon itu. Bon itu merupakan 'bond on demand'. Tuntutan ke atas hasil bon itu adalah tuntutan teratur dan mencukupi. Oleh itu, LPIB hendaklah membuat pembayaran dalam tempoh tiga bulan selepas menerima notis tuntutan defendan mendasarkan apa-apa pelanggaran oleh plaintif terhadap kewajipannya di bawah kontrak. Meskipun adanya pertikaian di antara plaintif dan defendan, LPIB hendaklah membayar hasil bon itu kepada defendan (lihat ms 239B–D).

(2) Pertikaian di antara plaintif dan defendan merupakan perkara yang hendaklah diputuskan oleh mahkamah di peringkat perbicaraan penuh saman pemula ataupun oleh penimbangtara. Adalah tidak praktik untuk mahkamah memasuki merit kes plaintif dan defendan masing-masing di peringkat ini. Penentuan soalan sama ada plaintif atau defendan telah memungkiri kontrak tidak merupakan isu yang jatuh di bawah tujuan apa yang dipohon dalam permohonan ini (lihat ms 238I–239A, F).

(3) Adalah tidak wajar jika pertimbangan ekuiti digunakan untuk menghalang seorang benefisiari dari menuntut hasil di bawah suatu bon pelaksanaan melainkan adanya fraud. Di dalam kes ini, isu fraud tidak timbul atau dicadangkan wujud. Dakwaan plaintif bahawa defendan terhutang dengan mereka yang mana dipertikaikan oleh defendan merupakan soalan serius yang hendaklah diadjudikasikan antara mereka. Walaupun demikian, mahkamah tidak dapat melihat bagaimana imbangan kesesuaian memihak injunksi yang dipohon itu. Tambahan pula, sekiranya penghakiman mahkamah dalam saman pemula atau keputusan timbangtara memihak kepada plaintif, ganti rugi akan menjadi remedi yang mencukupi (lihat ms 240H–241A).

(4) Plaintif telah gagal menunjukkan jika defendan tidak dihalang oleh injunksi, mereka akan mengalami kemudaratan atau kerugian yang tidak dapat ditebuskan dan bahawa kemudaratan atau kerugian itu akan menempatkan mereka dalam satu keadaan atau kedudukan yang tak dapat ditebus melalui gantirugi (lihat ms 241I–242A).

[English summary

The plaintiff had entered into an agreement with the defendant for the construction of a survey building ('the project'). As a condition precedent to the commencement of the works under the project, the plaintiff was required under the contract to submit a guarantee/performance bond ('the bond'). Therefore, the plaintiff had asked the London & Pacific Insurance Bhd ('LPIB') as guarantor to publish the bond which favoured the defendant as principal. The plaintiff failed to

complete the works under the project on the determined date. According to cl 1 of the bond, if the plaintiff fail to exercise or breached the contract, the defendant will give LPIB the opportunity to discuss before a decision is made. Clause 2 provides that LPIB must pay damages to the defendant ('the bond profit') within three months after receiving the notice of demand from the defendant which justified any breach by the plaintiff towards his duty under the contract. Clause 4 clearly provides that LPIB cannot be free or released from the guarantee due to any calculation made between the plaintiff and defendant. It cannot be disputed that by the letter dated 30 July 1998, the defendant had given notice to LPIB for a discussion but LPIB did not reply to the notice. It also cannot be disputed that the defendant by their notice dated 22 September 1998 had claimed all the the bond profit. The plaintiff objected to the defendant's action to call upon the bond on the ground that the works under the project had been completed and claimed the defendant was indebted to them. The defendant denied the allegations and insisted that due to the plaintiff's delay in completing the works, they were entitled to claim the the bond profit. The plaintiff filed an originating summons claiming, inter alia, that the defendant be restrained by an injunction from receiving any monies from LPIB under the bond. Further, the plaintiff had filed a summons-in-chamber and prayed for an order that the defendant be restrained and an injunction be given to restrain them from receiving the the bond profit until judgment or a further order on the grounds that it was not proper for the defendant to claim the bond profit and also to request the court to use its equitable jurisdiction to grant an injunction to the defendant.

Held, dismissing the plaintiff's application:

(1) The grounds submitted by the plaintiff was inadequate for the court to grant the order prayed for. The bond was a 'bond on demand'. The claim on the bond profit was an orderly and proper claim. Therefore, LPIB should have made payment within three months after receiving the defendant's notice of demand due to the plaintiff's breach of duty under the contract. Even though there was a dispute between the plaintiff and defendant, LPIB should pay the bond profit to the defendant (see p 239B–D).

(2) The dispute between the plaintiff and defendant was a matter which should be decided by the court at the full trial of the originating summons or by an arbitrator. It was not practical for the court to enter into the merits of both plaintiff and defendant's case respectively at this stage. The determining issue whether the plaintiff or the defendant had breached the contract was not an issue which falls into the intention of what was prayed for in this application (see pp 238I–239A, F).

(3) It was not proper if equitable consideration was used to restrain a beneficiary from claiming profit under a performance bond except where there is fraud. In this case, the issue of fraud was not raised

or suggested to exist. The plaintiff's allegation that the defendant was indebted to them which was considered by the defendant as a serious matter should be adjudicated between them. As such, the court could not see how the balance of adaptability favoured the injunction prayed for. Furthermore, even if the judgment of the court in the originating summons or the decision of the arbitrator favours the plaintiff, damages would be an adequate remedy (see pp 240H–241A).

(4) The plaintiff had failed to show that if the defendant was not restrained by injunction, they would suffer harm ar losses which cannot be compensated and that harm or losses would place them in a situation or position which cannot be compensated by damages (see pp 241I–242A).]

Nota-Nota

Bagi kes-kes mengenai injunksi secara am, lihat 2(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 1998 Reissue) perenggan-perenggan 1927–2353.

Kes-kes yang dirujuk

Alor Janggus Soon Seng Trading Sdn Bhd & Ors v Sey Hoe Sdn Bhd & Ors [1995] 1 MLJ 241 (dirujuk)

American Cyanamid Co v Ethicon Ltd [1975] 2 WLR 316 (dirujuk)

Bocotra Construction Pte Ltd & Ors v Attorney General (No 2) [1995] 2 SLR 733 (dirujuk)

Deutsche Ruckversicherung AG v Walbrook Insurance Co Ltd & Ors [1995] 1 WLR 1017 (dirujuk)

Esso Petroleum Malaysia Inc v Kago Petroleum Sdn Bhd [1995] 1 MLJ 149 (dirujuk)

Royal Design Studio Pte Ltd v Chang Development Pte Ltd [1991] 2 MLJ 229 (dirujuk)

Sri Palmar Development & Construction Sdn Bhd v Transmetric Sdn Bhd [1994] 1 CLJ 224 (dirujuk)

Teknik Cekap Sdn Bhd v Public Bank Bhd [1995] 3 MLJ 449 (dirujuk)

Perundangan yang dirujuk

Akta Syarikat 1965

WM Chong (*Raja Darryl & Loh*) bagi pihak plaintif.

Halimatun Saadiah (*Zain & Co*) bagi pihak defendan.

Mohd Ghazali H: Melalui saman pemula yang difailkan pada 15 Disember 1998 plaintif memohon perintah-perintah seperti berikut:

(1) defendan dihalang oleh injunksi dari menerima sebarang wang daripada London & Pacific Insurance Berhad ('LPIB') di bawah gerenti/bon pelaksanaan No W/810/001961 bertarikh 23 Mei 1994 ('bon itu');

A (2) defendan dihalang oleh injunksi dari berurus dengan sebarang wang yang diterima daripada LPIB di bawah bon itu;

(3) defendan diarahkan dalam masa dua (2) hari dari tarikh perintah ini menarikbalik tuntutannya kepada LPIB bertarikh 22 September 1998 di bawah bon itu; dan

B (4) kos.

Seterusnya, pada 5 Januari 1999 plaintif telah memfail satu saman dalam kamar (lamp 6) dan memohon perintah bahawa defendan dihalang dan satu injunksi diberi untuk menghalang mereka daripada menerima hasil bon itu sebanyak RM1,111,000.01 atau mana-mana bahagian daripadanya C sehingga penghakiman di dalam tindakan ini atau sehingga perintah selanjutnya sementara itu.

Alasan-alasan yang dikemukakan oleh plaintif adalah defendan tidak berhak membuat tuntutan di bawah bon itu secara sah dan tindakan sedemikian adalah salah di sisi undang-undang dan tidak adil ('inequitable') dan akan mengakibatkan kerugian kepada plaintif yang tidak D dapat diremedi dengan pampasan wang.

Latar belakang

Pada 2 November 1993, plaintif sebagai pentender telah majukan borang tender kepada kerajaan Malaysia bagi pembinaan satu kompleks E penyelidikan yang dicadangkan di Taman Teknologi Malaysia, Bukit Jalil, Kuala Lumpur ('projek itu') untuk Institut Sistem Mikroelektronik ('MIMOS') bagi satu jumlah wang sebanyak RM22,220,000.20. Pada masa itu MIMOS, iaitu, defendan merupakan satu organ kerajaan Malaysia. Melalui surat bertarikh 30 April 1994 defendan memberitahu F plaintif bahawa tender mereka bagi projek itu diterima.

Sebagai satu syarat terdahulu kepada permulaan kerja-kerja di bawah projek itu, plaintif diperlukan di bawah kontrak menyerah satu gerenti/bon pelaksanaan yang bernilai RM1,111,001.01 yang merupakan 5% harga kontrak. Oleh itu, plaintif telah memohon kepada LPIB, selaku penggerenti, untuk menerbitkan bon itu yang memihak defendan selaku G prinsipal. Bon itu, yang diterbitkan oleh LPIB pada 23 Mei 1994, dalam mana LPIB dirujuk sebagai 'penggerenti' dan MIMOS dirujuk sebagai 'Kerajaan' dan plaintif sebagai 'kontraktor', antara lain, berbunyi:

> Maka dengan ini penggerenti bersetuju dengan Kerajaan seperti berikut:
>
> H (1) Jika Kontraktor (melainkan ia dilepaskan daripada melaksanakan kontrak menurut sesuatu fasal kontrak atau menurut statut atau menurut keputusan sesuatu tribunal yang mempunyai bidangkuasa yang layak) mungkir melaksanakan kontrak mengenai apa-apa perkara atau melakukan apa-apa pelanggaran terhadap kewajipannya di bawah kontrak, maka Kerajaan akan, jika perlu memberi penggerenti peluang untuk berbincang sebelum sesuatu keputusan dibuat.
>
> I (2) Penggerenti akan membayar gantirugi kepada Kerajaan sebanyak dan setakat RM1,111,000.01 dalam tempoh tiga bulan selepas menerima satu notis bertulis mengkehendaki penggerenti membayar kepada

Kerajaan apa-apa pelanggaran oleh Kontraktor terhadap kewajipannya dibawah kontrak dengan sentiasa tertakluk bahawa segala apa-apa amaun wang bayaran oleh penggerenti tidak melebihi had yang disebutkan dalam perenggan ini.

(3) Kerajaan adalah dihendaki memberi satu salinan kepada Persatuan Insuran Am Malaysia yang beralamat di 3rd Floor, Wisma PIAM, 150 Jalan Tun Sambanthan 50470 Kuala Lumpur apa-apa notis yang diberi kepada penggerenti.

(4) Penggerenti tidak boleh dibebas atau dilepaskan daripada gerenti ini oleh sebab apa-apa perkiraan yang dibuat di antara Kontraktor dengan Kerajaan sama ada dengan atau tanpa persetujuan penggerenti atau oleh sebab apa-apa perubahan tentang kewajipan-kewajipan yang telah diakui janji oleh kontraktor atau sebab pihak Kerajaan menangguhkan pembayaran, masa perlaksanaan atau lain-lain, tetapi penggerenti adalah berhak diberitahu mengenai perkiraan atau perubahan tersebut.

(5) Gerenti ini adalah berkuatkuasa sehingga enam (6) bulan dari tarikh tamatnya Tempoh Tanggungan Kecacatan (Defects Liability Period) mengikut syarat-syarat kontrak, termasuk tempoh lanjutan masa kontrak yang diluluskan (jika ada), atau sekiranya kontrak dimansuhkan (determined) satu (1) tahun selepas tarikh pemansuhan.

Akibat penerimaan tender plaintif bagi projek itu, plaintif dan defendan telah memasuk kontrak formal pada 11 November 1994 dalam mana dipersetujui tarikh milikan tapak hendaklah pada 23 Mei 1994 dan tarikh penyempurnaan kontrak hendaklah pada 21 Ogos 1995. Sementara itu, pada 16 Mac 1995, MIMOS telah diperbadankan sebagai syarikat di bawah Akta Syarikat 1965.

Perkembangan seterusnya adalah seperti berikut:

(1) Melalui surat bertarikh 27 Mac 1995 yang bertajuk 'Perakuan Kelambatan Dan Lanjutan Masa' yang ditujukan kepada plaintif, arkitek yang bertindak bagi pihak defendan memperakui bahawa kemajuan dan penyiapan kerja-kerja di bawah projek itu telah terlambat melewati tarikh siap, iaitu 21 Ogos 1995 dan melalui perakuan itu telah, mendasarkan klausa 43 kontrak, membenarkan lanjutan masa selama 86 hari, iaitu, tarikh siap telah dilanjutkan kepada 15 November 1995.

(2) Melalui surat bertarikh 11 November 1995 yang sama tajuknya, arkitek itu telah sekali lagi memperakui bahawa kemajuan dan penyiapan kerja-kerja di bawah projek itu telah terlambat melewati tarikh siap yang telah dilanjutkan, iaitu 15 November 1995 dan melalui perakuan itu telah membenarkan lanjutan masa selama 136 hari, iaitu tarikh siap yang telah dilanjutkan itu dilanjutkan sekali lagi kepada 30 Mac 1996.

(3) Seterusnya melalui surat bertarikh 9 Julai 1996 yang sama tajuknya, arkitek itu telah sekali lagi lanjutkan masa selama 122 hari, iaitu, tarikh siap dilanjutkan kepada 31 Julai 1996.

(4) Berikutnya, melalui surat bertarikh 30 Julai 1996 yang sama tajuknya, arkitek itu telah lanjutkan masa selama 239 hari, iaitu, tarikh siap dilanjutkan kepada 27 Mac 1997.

(5) Pada 17 November 1997, perakuan siap kerja praktikal telah dikeluarkan. Walau bagaimanapun plaintif dan defendan telah bersetuju untuk mengambil tarikh 28 Mac 1997 sebagai tarikh permulaan tempoh liabiliti kecacatan dan bukannya tarikh 17 November 1997. Tarikh akhir tempoh liabiliti kecacatan ialah pada 27 Mac 1998 dan tarikh akhir pembaikan pulih kecacatan yang tertunggak ialah 11 Julai 1998.

(6) Pada 16 Julai 1998, satu senarai kecacatan mekanikal/elektrikal telah dikeluarkan oleh pihak Antara Jurutera Perunding Sdn Bhd kepada plaintif dan pada 24 Julai 1998 satu senarai kecacatan dalam bangunan telah dikeluarkan oleh arkitek itu kepada plaintif.

(7) Berikutnya pada 28 Julai 1998, satu senarai kecacatan di luar bangunan telah dikeluarkan oleh arkitek itu kepada plaintif dalam mana arkitek itu telah meminta kerja-kerja disiapkan dengan secepat mungkin.

(8) Melalui surat bertarikh 30 Julai 1998 (eks 'KK-7 lamp 9) defendan, mendasarkan fasal 1 bon itu, memberi notis kepada LPIB seperti berikut:

> We write to inform you that the Certificate of Practical Completion (CPC) in respect of the main contract above was issued on 17 November 1997. Nevertheless the parties have agreed that the Defects Liability Period (DLP) shall commence from 28 March 1997 and shall expire 27 March 1998.
>
> In circumstances, pursuant to cl 5 of the guarantee abovestated, the said guarantee shall be effective until (6) six months from the expiry date of the Defects Liability Period and shall come to an end on 28 September 1998.
>
> We now write to inform you that the contractor has breached the main Contract abovestated by failing to remedy the defects discovered on several inspections conducted upon the expiry of the DLP, despite the contractor having acknowledged the existence of the defects.
>
> Pursuant to cl 1 of the guarantee, we therefore give you *NOTICE* hereby to inform us whether you would want to discuss this matter further before the appropriate decision to demand is made by us. Please revert on or before 15 August 1998.

LPIB tidak memberi apa-apa mamklumbalas kepada notis defendan itu.

(9) Pada tarikh yang sama, iaitu 30 Julai 1998, satu mesyuarat telah diadakan oleh defendan dengan kehadiran konsultan-konsultan projek itu yang diturut hadir oleh plaintif di premis defendan bagi membincang masalah-masalah yang timbul.

(10) Melalui surat bertarikh 13 Ogos 1998, defendan telah memberi notis kepada plaintif untuk menggunakan hak mereka di bawah fasal 45(c) kontrak. Fasal 45(c) yang bertajuk 'default of the contractor' memperuntukkan:

> If the contractor shall fail to comply with either sub-clause (a) ['Defects Liability Period'] or (b) ['Schedule of Defects'] within the time so specifed, the materials or works so affected may be made good in such manner as the SO may think fit, in which case the costs thereby incurred shall be deducted

from the sum remaining to be paid to the contractor or failing such remainder it shall be recoverable from the performance bond or as a liquidated demand in money.

(11) Melalui surat bertarikh 24 Ogos 1998, plaintif memberitahu defendan bahawa mereka akan mulakan kerja-kerja membaikpulih kecacatan dalam dua minggu dari tarikh surat mereka dan menyiapkannya dalam masa dua bulan.

(12) Walau bagaimanapun, melalui surat bertarikh 2 September 1998, defendan memberitahu plaintif supaya tidak memulakan kerja-kerja membaikpulih kecatatan sehingga mereka membuat keputusan sama ada untuk membenarkan plaintif meneruskan kerja-kerja itu.

(13) Melalui surat bertarikh 5 September 1998, defendan telah meminta plaintif serahkan dalam masa seminggu langkah-langkah dan program kerja yang dicadang dilaksanakan oleh plaintif bagi membaikpulih kecacatan.

(14) Pada 22 September 1998 defendan telah menghantar notis kepada LPIB dan menuntut hasil di bawah bon itu. Surat mereka berbunyi:

Notice of Demand

We refer to the above matters and our letter to you dated July 30, 1998.

Pursuant to the terms of the 'Gerenti Perlaksanaan' dated May 23 1994 we Hereby Do Demand from you the payment of the guaranteed sum of RM1,111,000.01 as the Contractor Isyoda (M) Sdn Bhd has breached the terms and/or failed in the carrying out of the terms as executed between the said Contractor and ourselves.

Take Notice that you are required to pay to us the said sum of RM1,111,000.01 within three (3) months from date of receipt of this demand.

(15) Pada 25 September 1998, satu mesyuarat telah diadakan di Perbendaharaan Malaysia yang dihadiri oleh plaintif dan defendan dan juga juruperunding-juruperunding berkenaan bagi membincang masalah-masalah pelaksanaan projek. Hasil dari perbincangan itu kedua-dua pihak bersetuju ke atas beberapa rumusan termasuk menubuhkan satu 'task force' bagi membincang perkara-perkara yang belum selesai dengan melibatkan wakil Perbendaharaan sebagai pengerusi. Minit perbincangan itu, di bawah tajuk 'Rumusan', antara lain, berbunyi:

3.1.3. Kecacatan yang belum disempurnakan dianggarkan diantara RM1 juta hingga RM1.5 juta. Oleh itu MIMOS perlu ada pegangan RM1.5 juta bagi melindungi kepentingan Kerajaan. Jumlah ini boleh diperolehi dari Jaminan Bank/Insurance Guarantee yang berjumlah RM1.1 juta, baki kontrak sebanyak RM361,000 dan RM39,000 perlu dipotong dari jumlah tuntutan yang disahkan oleh MIMOS (RM1.328 juta). Bagi tujuan itu, Isyoda bersetuju melanjutkan Jaminan Bank/Insurance Guarantee selama 6 bulan lagi. Pihak Kerajaan/MIMOS juga bersetuju membuat bayaran segera ke atas tuntutan yang dibuat oleh Isyoda berdasarkan harga yang disahkan oleh MIMOS sebanyak RM1.289 juta (RM1.328 juta - RM39,000 = RM1.289 juta).

A

3.1.4. Isyoda Sdn Bhd bersetuju mengeluarkan letter of undertaking sebagai jaminannya kepada kerajaan.

4. LAIN-LAIN HAL

4.1. Kedua-kedua pihak bersetuju mesyuarat pertama task force akan diadakan pada hari Khamis 1 Oktober 1998 jam 2.00 petang dan mesyuarat berikutnya akan diadakan dua minggu sekali di Perbendaharaan sehingga masalah ini selesai. Mesyuarat juga dimaklumkan bahawa perkara ini dijangka selesai sehingga bulan Disember 1998.

B

(16) Sementara itu plaintif telah meminta LPIB melanjutkan bon itu kepada 28 March 1999.

C (17) Melalui surat bertarikh 26 September 1998, plaintif memberi akujanji kepada defendan untuk melaksanakan kerja-kerja membaikpulih kecatatan di bawah kontrak. Surat plaintif berbunyi:

Project: Cadangan Komplek Mimos, Fasa 1 —
Letter of Undertaking To Make Good Defects

D We refer to the above matter and the meeting at the Ministry of Finance of this morning.

Pursuant to the decisions made at the abovesaid meeting, we hereby undertake to rectify and make good defects relating to Builder's Work for the abovesaid project subject to and in accordance with the terms and conditions of the contract dated 2 November 1993.

E

This undertaking is given subject to MIMOS Berhad carrying out its obligations as agreed in the abovesaid meeting.

(18) Pada 1 Oktober 1998, defendan telah sekali lagi memohon agar plaintif menyerahkan program kerja terperinci dan langkah-langkah yang dicadangkan oleh plaintif untuk kerja-kerja membaikpulih F kecacatan kepada mereka dalam masa satu minggu. Defendan memaklum dalam surat itu bahawa keputusan untuk membenarkan plaintif memulakan kerja-kerja membaikpulih kecacatan akan dibuat setelah program kerja dipertimbangkan.

(19) Pada 8 Oktober 1998, satu mesyuarat telah diadakan di G Perbendaharaan Malaysia di mana arkitek itu menyerahkan jadual kecacatan rasmi kepada mesyuarat.

(20) Melalui surat bertarikh 10 Oktober 1998, defendan telah menulis kepada plaintif seperti berikut:

You were required to submit to us by 8 October 1998:

H (a) complete detailed measures proposed to make good all the defects; and

(b) detailed work programme to carry out and make good all the defects;

before we give due consideration to your request for further time to make good all the defects.

We have not to date received your aforesaid submission.

I

We regret to inform you that we are not agreeable to allow you any further time to make good the defects and we shall proceed to invoke our rights under the contract in particular cl 45(c) thereof without any further reference to you.

(21) Pada 14 Oktober 1998, plaintif telah menyerah kepada defendan program kerja dan langkah-langkah yang dicadangkan bagi kerja-kerja membaikpulih kecacatan.

(22) Pada 16 Oktober 1998, arkitek itu memaklum kepada plaintif bahawa jadual kerja-kerja membaikpulih kecatatan yang dikemukakan oleh mereka tidak mematuhi jadual kecacatan rasmi yang dikeluarkan oleh arkitek itu.

(24) Melalui surat bertarikh 19 November 1998, peguamcara plaintif telah meminta defendan menarikbalik panggilan ke atas bon itu yang dilakukan oleh defendan pada 22 September 1998 berdasarkan tindakan itu melawan klausa 45 kontrak dan disamping itu menegas panggilan itu tidak adil kerana defendan masih memegang sejumlah sebanyak RM4,243,382.36 yang merupakan wang yang hendaklah dibayar kepada plaintif di bawah kontrak.

(24) Pada 3 Disember 1998, peguamcara defendan telah menjawab mereka tidak setuju panggilan yang dilakukan ke atas bon itu berlawanan dengan kontrak dan menafi defendan berhutang jumlah yang disebutkan itu.

(25) Pada 15 Disember 1998, plaintif telah memfail tindakan ini dan pada 5 Januari 1999 memfail permohonan ini (lamp 6) dan memohon perintah defendan dihalang dan satu injunksi diberi untuk menghalang defendan daripada menerima hasil bon itu sebanyak RM1,111,000.01 atau mana-mana bahagian daripadanya sehingga penghakiman di dalam tindakan ini atau sehingga perintah selanjutnya sementara itu.

Alasan utama yang dikemukakan oleh plaintif dalam permohonannya untuk injunksi ialah adalah tidak berpatutan bagi defendan menuntut hasil bon itu kerana mereka tidak memungkiri terma-terma kontrak. Plaintif menjelas kontrak itu, antara lain, memperuntukkan:

(i) adalah syarat awal sebelum memulakan projek itu bahawa plaintif memberi satu gerenti perlaksanaan untuk nilai 5% jumlah kontrak, iaitu, RM1,111,000.01;

(ii) tempoh liabiliti kecacatan untuk projek itu adalah 12 bulan dari tarikh pegawai penguasa ('superintending officer') mengesahkan kerja-kerja telah siap secara praktik;

(iii) pegawai penguasa semasa tempoh kecacatan liabiliti akan memberi notis kepada plaintif tentang sebarang kecacatan melalui arahan bertulis dan kecacatan tersebut harus disenaraikan oleh pegawai penguasa dalam satu jadual kecacatan dan jadual kecacatan tersebut hendaklah diserahkan kepada plaintif tidak lewat dari 14 hari selepas tamatnya tempoh liabiliti kecacatan;

(iv) pegawai penguasa tidak dibenarkan mengeluarkan arahan lain selepas 14 hari dari tarikh tamatnya tempoh kecacatan liabiliti untuk memperbetulkan sebarang kecacatan, kekurangan atau kerosakan lain;

(v) sekiranya plaintif gagal memperbaiki kecacatan yang disenaraikan pada jadual kecacatan, defendan boleh memperbaiki kecacatan yang dinyatakan pada jadual kecacatan itu dengan mana-mana wang yang terhutang kepada plaintif oleh defendan atau sekiranya tiada sebarang wang terhutang, ianya boleh diperolehi daripada bon itu.

Plaintif mendakwa keseluruhan projek itu telah dijalankan dan mereka telah menyiapkannya dengan sempurna. Oleh itu, defendan telah mengeluarkan sijil perakuan siap kerja praktikal. Kedua-dua pihak telah bersetuju tempoh liabiliti kecacatan akan bermula pada 28 Mac 1997 dan berkahir pada 27 Mac 1998. Semasa tempoh liabiliti kecacatan defendan telah beberapa kali menghantar senarai kecacatan secara 'ad hoc' dan bukan melalui jadual kecacatan seperti yang dikehendaki di bawah kontrak dan walaupun demikian, plaintif telah menjalankan sebahagian besar kerja-kerja membaikpulih kecacatan yang diperlukan. Walau bagaimanapun defendan telah memungkiri kontrak apabila melalui Antara Jurutera Perunding Sdn Bhd tersebut dan arkitek itu, melalui surat masing-masing bertarikh 16 Julai 1998 dan 24 Julai 1998, mengeluarkan satu jadual kecacatan dan senarai kecacatan masing-masing yang menghendaki plaintif menjalankan kerja-kerja membaikpulih kecacatan yang disenaraikan dalam jadual kecacatan dan senarai kecacatan itu. Di samping itu defendan juga memungkiri kontrak apabila mereka, melalui surat bertarikh 13 Ogos 1998, memberi amaran akan melantik pihak ketiga untuk menjalankan kerja-kerja membaikpulih kecacatan. Tanpa mengambil kira kemungkiran defendan, plaintif atas dasar tanpa prejudis, bersetuju menjalankan kerja-kerja membaikpulih kecacatan yang dikatakan itu. Walaupun demikian, defendan enggan membenarkan plaintif memasuki kompleks projek itu untuk menjalankan kerja-kerja itu. Defendan pula telah mengenakan syarat tambahan ke atas plaintif melalui surat mereka bertarikh 5 September 1998 yang mengarahkan plaintif menyediakan program bagi kerja-kerja itu serta pengesahan daripada LPIB bahawa bon itu dilanjutkan sehingga 31 Disember 1998 yang mana kesemuanya tidak disyaratkan di bawah kontrak. Adalah menjadi pendirian plaintif bahawa defendan telah berkali-kali enggan membenarkan mereka memasuki kompleks tersebut untuk menjalankan kerja-kerja itu walaupun mereka rela, sanggup dan berupaya menjalankannya. Sementara itu, defendan terus memungkiri kontrak apabila mereka membuat panggilan ke atas bon itu.

Plaintif menegas pada 25 September 1998 dan 1 Oktober 1998, defendan, pihak-pihak lain dan mereka telah menghadiri mesyuarat di Perbendaharaan Malaysia dengan tujuan mencari jalan bagi penyelesaian pertelingkahan. Melalui mesyuarat-mesyuarat itu, telahpun dipersetujui plaintif akan memberi surat akujanji untuk menjalankan kerja-kerja pemulihan kecacatan seperti disenaraikan dalam jadual kecacatan dan senarai kecacatan dan akan melanjutkan tempoh bon itu selama 6 bulan. Defendan pula dikehendaki membatalkan panggilan ke atas bon itu. Walau bagaimanapun defendan telah enggan membatalkan panggilan itu dan oleh itu bon itu tidak dapat dilanjutkan.

Plaintif mendesak panggilan ke atas bon itu akan menyebabkan kerugian kewangan dan lebih penting lagi kerugian reputasi yang tidak

dapat diperbetulkan. Mereka pada masa ini mempunyai beberapa projek yang sedang berjalan yang mana syarat awalnya adalah gerenti perlaksanaan perlu diberikan sebelum kerja-kerja boleh dimulakan dan jumlah gerenti perlaksanaan yang diberikan oleh mereka untuk kesemua projeknya yang sedang berjalan adalah RM22,660,294.51. A

Pada masa ini, mereka mempunyai kredit yang baik dengan pembiayanya yang rela memberi gerenti pelaksanaan di mana plaintif cuma membayar sejumlah kecil wang untuk gerenti pelaksanaan yang lebih besar. Sekiranya defendan membuat tuntutan ke atas bon itu, plaintif akan disenaraihitamkan oleh pembiayanya sebagai kontraktor yang memungkiri kontrak dan dalam keadaan ekonomi sekarang, pembiaya kemungkinan besar akan meminta plaintif menambahkan cagaran keatas kesemua gerenti pelaksanaan yang masih aktif pada masa ini. B C

Injunksi yang dipohon oleh plaintif bersifat interlokutori dan mahkamah hanya boleh memutuskan sama ada suatu injunksi interlokutori boleh diberi jika beberapa prasyarat berhadapan mahkamah. Dalam kes *Alor Janggus Soon Seng Trading Sdn Bhd & Ors v Sey Hoe Sdn Bhd & Ors* [1995] 1 MLJ 241, Mohd Jemuri Serjan HB (Borneo) berkata (di ms 253): D

> Firstly, the plaintiffs' case must raise serious issues to be tried. If the plaintiffs fail at that point there is clearly no case for an injunction. Secondly, the trial of the main suit is likely to take place in the sense that the plaintiffs' case shows that they are genuinely concerned to pursue the claim to trial and they are seeking the injunction as a means of holding operation pending the trial. Once it can be established that there are serious issues to be tried then the other guidelines must be invoked. The court has to consider: E
>
> (a) whether damages are an adequate remedy;
>
> (b) where does the 'balance of convenience' lie; and
>
> (c) are there any 'special factors'. F

Kes *American Cyanamid Co v Ethicon Ltd* [1975] 2 WLR 316 menurunkan ujian untuk dipakai dalam pemberian sesuatu injunksi interlokutori, iaitu, sama ada wujudnya satu soalan serius untuk dibicarakan dan sama ada imbangan kesesuaian menetapkan injunksi boleh diberi atau ditolak. Dalam kes itu Lord Diplock berpendapat adanya soalan serius untuk dibicarakan jika tuntutan tidak sia-sia atau menyusahkan. G

Dalam permohonan di hadapan saya ini, untuk mentetap sama ada wujudnya satu soalan serius yang perlu dibicarakan, sepekara yang perlu dibincangkan ialah tentang sifat dasar bon itu. Apa yang jelas ialah bon itu bersifat suatu bon pelaksanaan. Apa itu bon pelaksanaan? Menurut Poh Chu Chai dalam bukunya bertajuk *Law of Banking* (Ed Kedua) di ms 824: H

> A performance bond is essentially a guarantee given by a bank, on behalf of a customer to a third party, that the customer would duly carry out his contract with the third party.

Dalam kes *Teknik Cekap Sdn Bhd v Public Bank Bhd* [1995] 3 MLJ 449, Shaik Daud HMR berkata (di ms 454): I

> Having considered the submissions it is relevant to find out what therefore is a performance bond. As I see it there is nothing special or unique in a

> performance bond. It is in fact a written contract of guarantee by a bank, other financial institutions or in some cases an insurance company, whereby they guarantee the due performance of a contract and in the event of a breach or non-performance of the contract, they guarantee to pay, on a written demand being made, the sum stipulated in the guarantee. Therefore a performance bond is nothing more than a written guarantee, and in order to interpret the obligations of the bank, one need only to look at the written bond itself to determine what are the terms and conditions agreed upon between the parties. A great deal, therefore, depends on the wording of the bond itself.

Menurut fasal 1 kepada bon yang terdapat dalam kes ini, jika plaintif mungkir melaksanakan atau memungkiri kontrak tersebut, defendan akan, jika perlu, memberi LPIB peluang untuk berbincang sebelum sesuatu keputusan dibuat. Fasal 2 memperuntukkan LPIB dikehendaki membayar ganti rugi kepada defendan tidak melebihi RM1,111,000.01 ('hasil bon itu') dalam tempoh tiga bulan selepas menerima notis tuntutan daripada defendan mendasarkan apa-apa pelanggaran oleh plaintif terhadap kewajipannya di bawah kontrak. Fasal 4 pula dengan jelas memperuntukkan LPIB tidak boleh dibebas atau dilepaskan daripada gerenti oleh sebab apa-apa perkiraan yang dibuat di antara plaintif dengan defendan. Tidak dipertikaikan bahawa melalui surat bertarikh 30 Julai 1998 (eksh 'KK-7 lamp 9) defendan, mendasarkan fasal 1 bon itu, telah memberi notis kepada LPIB untuk berbincang. Tidak dipertikaikan LPIB tidak memberi apa-apa jawapan terhadap notis itu. Tidak dipertikaikan juga bahawa defendan melalui notis mereka bertarikh 22 September 1998 telah menuntut kesemua hasil bon itu dan oleh itu, mendasarkan fasal 2 bon itu, LPIB dikehendaki membayar hasil bon itu dalam tempoh tiga bulan selepas menerima notis tuntutan itu. Di peringkat pendengaran permohonan ini, kedua-dua pihak memaklum hasil bon itu masih dengan LPIB.

Pada bacaan saya, bon itu merupakan bon 'on demand'. Apakah kesannya bon 'on demand'? Dalam kes *Esso Petroleum Malaysia Inc v Kago Petroleum Sdn Bhd* [1995] 1 MLJ 149, Peh Swee Chin HMP berkata (di ms 157–158):

> On the type of such pure on demand performance bonds, the issuer should unquestionably pay on demand except in the case of fraud. Any argument of immediate disadvantage to the party who caused such a document to be in use is of no avail to the party who must face the risks of such unquestioned payment except where there is fraud; ... .

Poh Chu Chai dalam bukunya yang dirujuk di atas berkata (di ms 827):

> A bank giving a performance guarantee is in no way concerned with the underlying contract on which the performance guarantee may be based. A bank is in no way affected by any dispute between its customer and the beneficiary of the performance guarantee over their underlying contract. In *RD Harbottle v National Westminster Bank* [1977] 2 All ER 862, it was decided, inter alia, by Kerr J that a dispute between a customer and the beneficiary of a performance guarantee over their contractual rights should not be allowed to interfere with a bank's payment obligations under the performance guarantee.

Dalam kes ini, apa yang jelas ialah plaintif gagal menyiapkan kerja-kerja di bawah projek itu pada 27 Mac 1997, iaitu, tarikh siap yang terakhir setelah iannya dilanjutkan sebanyak tiga kali. Sijil perakuan siap kerja praktikal pula telah dikeluarkan pada 17 November 1997, iaitu, hampir 8 bulan selepas tarikh siap seperti dilanjutkan. Walaupun demikian, kedua-dua pihak telah bersetuju untuk mengambil tarikh 28 Mac 1997 sebagai tarikh permulaan tempoh liabiliti kecacatan dan bukannya tarikh 17 November 1997.

Sub-klausa (a) yang bertajuk 'Defects Liability Period' dan sub-klausa (b) yang bertajuk 'schedule of defects' kepada klausa 45 kontrak yang bertajuk 'defects after completion' berbunyi:

> (a) At any time during the Defects Liability Period as stated in the Appendix hereto (or if none stated the period is six (6) months after date of practical completion of the Works), any defect, imperfection, shrinkage or any other fault whatsoever which may appear and which are due to materials or goods or workmanship not in accordance with this contract, shall be notified by the SO in a written instruction to the contractor who shall, within a reasonable time to be specified therein by the SO, make good such defects, imperfections, shrinkages or any other fault whatosever at the contractor's own costs.
>
> (b) Notwithstanding sub-clause (a) above, any defect, imperfection, shrinkage or any other fault whatosever which may appear during the Defects Liability Period to be made good by the contractor, shall be specified by the SO in the Schedule of Defects which he shall deliver to the contractor not later than fourteen (14) days after the expiration of the Defects Liability Period. The defects, imperfection, shrinkages or any other fault whatsoever specified in the Schedule of Defects shall be made good by the contractor at his own costs and to be completed within a reasonable time but in any case not later than three (3) months after the receipt of the said Schedule. Provided that the SO shall not be allowed to issue any further instruction requiring making good of any defect, imperfection, shrinkage or any other fault whatosever after the issue of the said Schedule of Defects or after fourteen (14) days from the expiration of the said Defects Liability Period, whichever is the later.

Plaintif membantah tindakan defendan membuat panggilan ke atas bon itu mendasarkan kerja-kerja di bawah kontrak, menurut mereka, telah disempurnakan dan di samping itu mendakwa defendan berhutang kepada mereka sebanyak RM4,243,382.36. Defendan menafi dakwaan itu dan mendesak disebabkan oleh kelewatan plaintif dalam menyiapkan kerja-kerja mereka berhak menuntut hasil bon itu. Di samping itu defendan menegas sijil perakuan siap kerja praktikal itu tertakluk kepada beberapa syarat dan plaintif tidak pernah menyoal atau membuat apa-apa bantahan. Mengenai apa yang dibincang di kedua-dua mesyuarat di Perbendaharaan Malaysia, defendan menjelas apa yang dibincang hanya berbentuk satu rumusan sahaja dan 'task force' yang diwujudkan di mesyuarat itu belum membuat apa-apa keputusan yang mengikat defendan.

Pada pendapat saya, pertikaian di antara plaintif dan defendan merupakan perkara yang secara perbetulan hendaklah diputuskan oleh mahkamah di peringkat peribicaraan penuh saman pemula ini ataupun oleh

penimbangtara, memandangkan kedua-dua pihak memaklum semasa pendengaran permohonan ini mereka telah bersetuju pertikaian akan dirujuk ke penimbangtara, dan oleh itu saya mendapat adalah tidak praktik bagi saya untuk memasuki merit kes plaintif dan defendan masing-masing di peringkat ini. Alasan yang dikemukakan oleh plaintif ialah adalah tidak berpatutan bagi defendan menuntut hasil bon itu dan oleh itu mendesak mahkamah menggunakan bidang kuasa ekuitinya dan beri injunksi bagi menghalang defendan daripada menerima hasil bon itu. Saya mendapati alasan yang dikemukakan itu tidak mencukupi bagi mahkamah memberi perintah yang dipohon itu. Pada bacaan saya, tuntutan ke atas hasil bon itu yang dibuat oleh defendan pada 22 September 1998 adalah tuntutan teratur dan mencukupi dan oleh itu LPIB hendaklah membuat pembayaran dalam tiga bulan, seperti diperuntukkan di bawah fasal 2 bon itu, selepas menerima notis tuntutan defendan mendasarkan apa-apa pelanggaran oleh plaintif terhadap kewajipannya di bawah kontrak. Dalam notis tuntutan itu, defendan menyata plaintif telah memungkiri terma-terma kontrak dalam menjalankan kewajipan mereka. Fasal 4 di bawah bon itu pula memperuntukkan LPIB tidak boleh dibebas atau dilepaskan daripada bon itu oleh sebab apa-apa perkiraan yang dibuat di antara plaintif dan defendan.

Pada bacaan saya, meskipun adanya pertikaian di antara plaintif dan defendan, LPIB hendaklah membayar hasil bon itu terus kepada defendan dalam tempoh tiga bulan selepas menerima notis defendan. Plaintif mendesak tindakan defendan menuntut hasil bon itu adalah salah dan mereka tidak berhak membuat tuntutan itu. Alasan utama yang dikemukakan oleh plaintif ialah adalah tidak berpatutan bagi defendan menuntut hasil bon itu kerana plaintif tidak memungkiri kontrak dan di samping itu defendan pada masa ini berhutang kepada mereka sebanyak RM4,243,382.36.

Pada pendapat saya, penentuan soalan sama ada plaintif atau defendan telah memungkiri kontrak tidak merupakan isu yang jatuh di bawah tujuan apa yang dipohon dalam permohonan ini. Injunksi yang dipohon ialah untuk menghalang defendan daripada menerima hasil bon itu. Tujuan plaintif adalah untuk memelihara sebagaimana keadaaan sebelumnya bon itu sehingga tuntutan mereka diputuskan dan/atau diselesaikan oleh mahkamah atau secara penimbangtara.

Dalam kes *Royal Design Studio Pte Ltd v Chang Development Pte Ltd* [1991] 2 MLJ 229, mahkamah telah menggunakan bidang kuasa ekuitinya dan memberi perintah menghalang seorang benefisiari dari menuntut atau membuat panggilan ke atas bon pelaksanaan. Plaintif di dalam kes itu mempertikaikan mereka tidak dapat meneruskan kerja-kerja pembinaan kerana defendan enggan membuat pembayaran interim yang terhutang di bawah sijil arkitek. Plaintif telah mendapat injunksi interim ex-parte terhadap defendan bagi menghalangnya dari menuntut atau menerima hasil di bawah bon pelaksanaan itu sehingga perbicaraan tindakan atau perintah selanjutnya. Berikutnya defendan melalui satu usul memohon untuk membatalkan injunksi itu. Thean H telah membenarkan injunksi itu dilanjutkan dan berkata (di ms 234):

> The dispute is only between the plaintiff and the defendant and relates solely to the main or underlying contract made between them. In such a case, I do not see why the court should be inhibited from exercising its equitable jurisdiction and restraining the defendant from calling on the bond, if the facts warrant it, merely because the bond is like a letter of credit.

Di dalam kes *Sri Palmar Development & Construction Sdn Bhd v Transmetric Sdn Bhd* [1994] 1 CLJ 224 pula, Shankar H enggan menimbang pertimbangan ekuiti di antara pihak yang menggaji dan kontraktor dan telah menolak permohonan kontraktor bagi injunksi untuk menghalang tuntutan yang dibuat ke atas bon pelaksanaan. Dalam keputusannya, Shankar H berkata (di ms 227):

> But much as I sympathised with the plight of TM, I regret that there was nothing this court could do but to dismiss the application because the terms of the bond, in my view left the court with no choice. This court is not unaware that an unscrupulous employer can easily cheat an unsuspecting contractor by calling in the bond on some flimsy pretext and thereby get an immediate windfall of ready cash, leaving the contractor with the frustration and pain of a protracted law suit which could take years to resolve. Alternatively an incompetent contractor may choose to abandon the works because it has become unprofitable for him to continue, and so put the employer in the lurch unless there is a performance bond which gives him ready money to get somebody else to carry on and complete the works invariably at a higher cost. But these are not considerations of immediate relevance because the court must take the bond as it finds it.

Di dalam kes *Deutsche Ruckversicherung AG v Walbrook Insurance Co Ltd and Ors* [1995] 1 WLR 1017 di ms 1027 Phillips H berkata:

> There is an abundance of authority that the contract that exists between a bank that issues a letter of credit or a performance guarantee and the beneficiary in whose favour it is issued has to be considered independently from the underlying transaction to which it relates. Allegations of breach of the underlying transaction will not justify an attempt to restrain the beneficiary from claiming or the bank from making payment under a letter of credit.
>
> To this principle there is an exception where fraud is alleged.It is the policy of the law, save in cases of fraud or illegality, not to interfere by injunction with the operations of banks under letters of credit and similar instruments, but to leave the plaintiff to his remedy against the beneficiary for breach of the underlying contract. Where an injunction is sought against a bank, the plaintiff must make out a clear case of fraud to the knowledge of the bank.

Saya bersependapat dengan pandangan Shankar H dalam kes *Sri Palmar Development & Construction Sdn Bhd v Transmetric Sdn Bhd.* Pada saya, adalah tidak wajar jika pertimbangan ekuiti digunakan untuk menghalang seorang benefisiari dari menuntut hasil di bawah suatu bon pelaksanaan melainkan adanya fraud. Di dalam kes di hadapan saya ini, isu fraud tidak timbul atau dicadangkan wujud. Pada pendapat saya, dakwaan plaintif bahawa terdapatnya jumlah sebanyak RM4,243,382.36 yang terhutang oleh defendan yang mana dipertikaikan merupakan soalan serius yang hendaklah diadjudikasi antara mereka. Walaupun demikian, saya tidak

dapat melihat bagaimana imbangan kesesuaian memihak injunksi yang dipohon itu. Saya juga berpendapat sekiranya penghakiman mahkamah dalam saman pemula ini atau keputusan timbangtara memihak plaintif, ganti rugi akan menjadi remedi yang mencukupi. Plaintif telah bersedia mengambil apa-apa risiko apabila ia bersetuju di bawah kontrak untuk menerbitkan bon yang memihak defendan. Mereka telah bersetuju dengan syarat dalam kontrak tentang bon itu dan oleh itu bon itu tidak akan membawa apa-apa makna atau kesan jika plaintif dibenarkan menghalang defendan dari menuntut atau membuat panggilan ke atas bon itu melainkan plaintif dapat menunjuk adanya fraud.

Pada bacaan saya, apa yang dikatakan oleh oleh Phillips H dalam kes *Deutsche Ruckversicherung A-G v Walbrook Insurance Co Ltd & Ors* adalah tepat dan seharusnya diikuti dalam keadaan seperti terdapat dalam kes dihadapan saya ini, iaitu (di ms 1037):

> Such relief would clot what has been described as the lifeblood of international commerce as surely as an injunction restraining drawing on the credit.

Plaintif telah juga mengemukakan alasan bahawa panggilan ke atas bon itu akan menyebabkan kerugian kewangan dan lebih penting lagi kerugian reputasi yang tidak dapat diperbetulkan. Plaintif mendesak sekiranya defendan membuat tuntutan ke atas bon itu, mereka akan disenaraihitamkan oleh pembiayanya sebagai kontraktor yang memungkiri kontrak dan oleh itu ada kemungkinan besar pembiaya akan meminta plaintif menambah cagaran keatas kesemua gerenti pelaksanaan yang masih aktif pada masa ini. Bagaimana ini adalah akibatnya tidak dijelaskan oleh plaintif. Plaintif merupakan sebuah syarikat tempatan dan bagaimana mereka boleh mengalami kerugian reputasi tidak diterangkan. Dalam kes *Bocotra Construction Pte Ltd & Ors v Attorney General (No 2)* [1995] 2 SLR 733 alasan yang sama telah dikemukakan oleh plaintif dan mengenai pertikaian itu Karthigesu JA berkata (di ms 747):

> If 'damage to reputation' is accepted generally as a form of irreparable damage, then this can be easily invoked in every instance where performance bonds or bank guarantees had been issued. Rolfe J himself confessed that should the plaintiff's ability to perform the contract be called in question, 'it is not difficult to infer that there will be damage to its reputation in the industry in which it operates. We are not persuaded by the appellants' submissions on this count. We disagree in particular with the appellants' contention that it would be relevant to consider the unthinkable consequences for large and established companies such as the appellants if their reputations were to be called in question. The appellants went so far as to submit that any suggestion that there had been no due performance while the dispute was still in the midst of arbitration would cast a slur on the appellants' reputation, such as to amount to some form of libel. This submission is, in our view, devoid of any possible justification. We do not see any reason why the courts should strive to uphold a presumption of infallibility on the appellants' part.

Saya bersependapat dengan pandangan Karthigesu JA. Pertikaian tentang reputasi tidak seharusnya diterima. Plaintif dalam kes ini telah gagal menunjuk jika defendan tidak dihalang oleh injunksi, mereka akan

mengalami kemudaratan atau kerugian yang tidak dapat ditebuskan dan bahawa kemudaratan atau kerugian itu akan menempatkan mereka dalam satu keadaan atau kedudukan yang tak dapat ditebus melalui ganti rugi.

Mendasarkan apa telah dibincang di atas saya tidak bersedia memberi injunksi yang dipohon dan oleh itu saya menolak permohonan plaintif (lamp 6) dengan kos.

Permohonan ditolak.

Dilaporkan oleh Jafisah Jaafar